

Vervolgens gaat het Grondwettelijk Hof na of de maatregel geen onevenredige gevolgen heeft omdat er geen rekening wordt gehouden met de kennisneming door de benadeelde van het schadeverwekkende feit of de schade. Het Hof wijst erop dat de toepassing van de korte verjaringstermijn niet onredelijk is, gelet op de specifieke cumulatieve voorwaarden van artikel 530 W.Venn. Uit het vereiste van een kennelijk grove fout die heeft bijgedragen tot het faillissement kon de wetgever redelijkerwijs afleiden dat de schade van de schuldeiser zich in de regel binnen relatief korte termijn na het begaan van de fout zou manifesteren.

Het Hof wijst er voorts op dat de regel dat de vijfjarige verjaringstermijn begint te lopen bij de kennelijk grove fout bovendien niet absoluut is. In een aantal gevallen vat de verjaringstermijn pas later aan. Artikel 198 § 1 vierde streepje W.Venn. bevat een uitzondering indien de fout met opzet verborgen gehouden is: in dat geval begint de verjaringstermijn pas te lopen vanaf het ogenblik van de ontdekking van de fout. Indien de aansprakelijkheidsvordering gebaseerd is op een ondeelbaar geheel van feiten, dan is de fout pas voltrokken en begint de verjaringstermijn pas te lopen op het ogenblik van het laatste van die ondeelbare feiten. Indien de aansprakelijkheidsvordering strekt tot herstel op burgerrechtelijk vlak van de schade veroorzaakt door een misdrijf, dan verjaart deze vordering eveneens na vijf jaar, maar niet vóór de strafvordering.

Uit het voorgaande besluit het Grondwettelijk Hof dat de verschillende behandeling van de titularissen van een aansprakelijkheidsvordering op grond van artikel 530 W.Venn. en de titularissen van een vordering tot vergoeding van extracontractuele schade op grond van artikel 2262bis B.W. voor wat het aanvangspunt van de verjaringstermijn betreft, geen onevenredige gevolgen heeft. Artikel 198 § 1 vierde streepje W.Venn. schendt bijgevolg het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel niet.

S. De Geyter
Assistente UGent, Instituut Financieel recht

COUR CONSTITUTIONNELLE

21 MARS 2007⁵

CODE DES SOCIÉTÉ

Prescription action en responsabilité d'administrateur (art. 198 § 1 C.Soc.)

SA Immocenter Van Goethem/Ministerraad et M. Lyssens
Siég.: A. Arts en M. Melchior (président), P. Martens, R. Henneuse, M. Bossuyt, E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke en J. Spreutels (juges)

Pl.: Mes. H. Van Dooren, J. Thibaut loco R. Schroeyers et P. de Maeyer loco E. Jacobowitz

Affaire. 47/2007

Résumé

La Cour constitutionnelle dans son arrêt du 21 mars 2007 a été amenée à se prononcer sur la question de savoir si l'article 198 § 1er du Code des sociétés viole ou non le principe constitutionnel d'égalité en tant qu'il découle de cette disposition que le titulaire de l'action intentée sur la base de l'article 530 du Code des sociétés contre un administrateur d'une société (action visant à déclarer ce dernier personnellement obligé, avec ou sans solidarité, de tout ou partie des dettes sociales à concurrence de l'insuffisance de l'actif, s'il a commis une faute grave et caractérisée qui a contribué à la faillite de la société), doit former cette action dans les cinq ans des "opérations", à savoir le fait qui est la cause du dommage lui-même (que la victime ait eu connaissance ou non de l'acte en question et du dommage causé, qui entraîne la responsabilité de l'administrateur), alors qu'en règle générale, pour ce qui concerne les actions en responsabilité extracontractuelle, l'article 2262bis § 1er alinéa 2 du Code civil prévoit que les actions en réparation d'un tel dommage extracontractuel ne se prescrivent par cinq ans qu'à partir du jour qui suit celui où la personne lésée a eu connaissance du dommage ou de son aggravation et de l'identité de la personne responsable.

La Cour répond par la négative à cette question, estimant qu'il n'est pas déraisonnable de faire courir le délai de prescription à partir de cette faute grave et caractérisée, en raison notamment de la nature spécifique et des conditions cumulatives qui doivent être réunies pour pouvoir intenter l'action. La Cour relève aussi que le Code des sociétés prévoit une exception dans le cas où les actes et les faits ont été celés par dol (dans ce cas, le délai de prescription ne court qu'à partir de la découverte des faits) et que si l'action en responsabilité intentée contre un administrateur est l'action civile tendant à la réparation du dommage causé par une infraction qui aurait

⁵ www.const-court.be.

été commise par lui dans l'exercice de ses fonctions, cette action se prescrit également après cinq ans, mais non avant l'action publique. Enfin, la Cour relève le fait que l'article 530 § 1er du Code des sociétés ne porte pas atteinte aux autres fondements de responsabilité des administrateurs, à savoir les articles 527, 528 et 633 du Code des sociétés et l'article 1382 du Code civil.

S. De Geyter

Assistante UGent, Institut de droit financier

MEDEDINGING/CONCURRENCE

ACTUALITEIT MEDEDINGING (VAN 1 APRIL TOT EN MET 30 JUNI 2007)

• BELGIË – AUDITORAAT EN RAAD VOOR DE MEDEDINGING

Advies van de Raad voor de Mededinging van 7 april 2007 betreffende het ontwerpbesluit van de Raad van het BIPT tot vaststelling van richtsnoeren met betrekking tot de beoordeling van price squeeze

Het BIPT heeft, als retailcorrectiemaatregel in het kader van de regulering van operatoren met een sterke machtspositie ("SMP") op de markt voor toegang tot het openbare telefoonnetwerk op een vaste locatie, een verbod opgelegd om afbraakprijzen toe te passen. In het kader hiervan heeft het BIPT een ontwerpbesluit vastgesteld met richtsnoeren over de door het BIPT gehanteerde methode voor de beoordeling van het bestaan van een "price squeeze"⁶.

De Raad bevestigt in zijn advies dat de door het BIPT voorgestelde test ("kan het aanbod van de SMP-operator worden gedupliceerd door efficiënte alternatieve operatoren?") in overeenstemming is met het mededingingsrecht, maar herinnert eraan dat de regulator de test enkel kan toepassen in de gevallen waar de tariefstructuur van de SMP-operator de mededinging op de downstreammarkt zou aantasten.

Beslissing nr. 2007-C/C-12 van 16 april 2007 Kinopolis Group NV en Kinopolis Filmdistributie NV

In deze beslissing heft de Raad de voorwaarden op die bij beslissing van 17 november 1997 aan Kinopolis waren opgelegd teneinde ervoor te zorgen dat de mededinging op de Belgische markt voor het vertonen van films in de bioscopen niet zou worden belemmerd. De Raad bevestigt de marktdefinitie uit 1997 – maar laat de geografische afbakening ervan open – maar besluit dat de opgelegde voorwaarden niet moe-

⁶ *I.e.*, wanneer de prijzen die stroomopwaarts en stroomafwaarts worden vastgesteld door een verticaal geïntegreerde onderneming met een sterke machtspositie op een stroomopwaarts gelegen markt, concurrentiebelemmerende effecten hebben op de stroomafwaarts gelegen markt.

ten worden gehandhaafd, gelet op de gewijzigde marktomstandigheden (onder meer het dalende marktaandeel van Kinopolis, het gestegen marktaandeel van de voornaamste concurrenten en de toetreding van nieuwe spelers).

De Federatie van Cinema's van België en enkele bioscoopuitbaters hebben beroep aangetekend tegen deze beslissing.

Nadere regels voor een vereenvoudigde aanmelding van concentraties, goedgekeurd door de algemene vergadering van de Raad voor de Mededinging op 8 juni 2007

Op 4 juli 2007 verscheen het nieuwe vereenvoudigde aanmeldingsformulier voor concentraties in het *Belgisch Staatsblad*, samen met een mededeling van de Raad voor de Mededinging die de in aanmerking komende categorieën concentraties vermeldt. Nieuw is dat voortaan ook de verwerving van de uitsluitende zeggenschap over een onderneming door een partij die reeds gezamenlijke zeggenschap uitoefende over die onderneming, in beginsel in aanmerking komt voor de vereenvoudigde procedure. Daarnaast somt de Raad een aantal bijzondere gevallen op waarvoor niettemin de gewone aanmeldingsprocedure moet worden gevolgd.

Advies van de Raad voor de Mededinging van 22 juni 2007 over het ontwerpbesluit van de Raad van het BIPT tot aanvulling van het besluit van de Raad van het BIPT van 11 augustus 2006 betreffende de regeling van de gespreksafgiftetarieven der mobiele operatoren vanaf 2008

In zijn ontwerpbesluit stelt het BIPT voor dat de gespreksafgiftetarieven ("mobile termination rates" of MTR) die Belgacom Mobile en Mobistar elkaar aanrekenen om gesprekken te beëindigen op hun respectieve netwerken vanaf 1 juli 2008 gelijk moeten zijn, terwijl Base hogere tarieven mag aanrekenen.

De Raad stelt in zijn advies ernstige vragen bij het gebrek aan motivering van bepaalde door het BIPT voorgestelde maatregelen, onder meer (a) de verantwoording voor de hogere MTR voor Base en waarom de MTR voor Base tot 10% hoger kan zijn en (b) de motivering voor de verplichting om een uniek gespreksafgiftetarief te hanteren ongeacht het tijdstip van de oproep dat enkel proportioneel mag zijn aan de duur van de oproep.

• BELGIË – HOVEN EN RECHTBANKEN

Beschikking van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Luik van 23 april 2007 Green Cycle Associates AB/Amaury Sports Organisation

In deze beschikking op grond van artikel 584 lid 3 Ger.W. verplicht de voorzitter de organisator van de wielervedstrijden Luik-Bastenaken-Luik en de Waalse Pijl om, onder verbeurte van een dwangsom, de wielerploeg van Green Cycles Associates (gesponsord door Unibet.com) toe te laten tot deze twee wielervedstrijden. De voorzitter oordeelde dat de organisator, gelet op zijn machtspositie, de verplichting